

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τί λύκος τοῦ μύθου καὶ αὐτὴ ἡ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις ! Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα πάλιν διεδόθη καὶ ἀνεγράφη ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ταξιδίου του θὰ τελεσθῇ πλέον ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ὀριστικῶς, προσλαμβανομένων τῶν κκ. Ῥάλλη καὶ Ζαίμη. Ἀλλὰ τίσας φορὰς ἕως τὸρα ἔχει ἀναγγεληθῇ ὡς ὀριστικὴ καὶ ἔχει διαψευσθῇ καὶ πάλιν ἀναγγεληθῇ καὶ πάλιν διαψευσθῇ, ὥστε ἀναμφιβόλως ὅταν κατορθωθῇ ἐπὶ τέλους νὰ γείνη πράγματι, κανεὶς δὲν θὰ τὴν πιστεύῃ.

Πληροφοροῦμαι ὅτι εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐστάλη ὡς μποναμάς ἀγαλμάτιον ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέν, παριστῶν μεγάλην γυναῖκα παραλυτικὴν, ὑπνώττουσαν ἐπὶ σωροῦ ἐγγράφων. Κάτωθεν δὲ κεχαραγμένην τὴν ἐπιγραφὴν : ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἀναμφιβόλως εὐπροσδεκτότερον δῶρον κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τοῦ κάμῃ.

Ἀπὸ τίνος χρόνου ὁ πρὸ τῆς Ἀκαδημίας χώρος φωτίζεται καθ' ἐσπέραν τακτικῶς.

Εἰς διαβάτης παρατηρῶν τὴν πράγματι ὥραϊαν ἀποφύῃ τῆς ἐν ὥρᾳ νυκτός :

— Γιὰ φαντάσου ὅταν θὰ μποῦν καὶ τὰ φῶτα τῶν ἀκαδημαϊκῶν ! !...

Λέγουν ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἐνέκρωσε τὴν ἀγορὰν καὶ ἔρριψεν εἰς νάρκην τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν. Καὶ ἐν τούτοις τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἡ κυκλοφορία ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου ἦτο ζωηροτάτη καὶ πλέον ἢ ἀναγκαστικὴ !

Παραλειπόμενα τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀκαδημίας.

Τὴν ἐσπέραν τῆς περιφήμου τελετῆς τῆς ἀποκαλύψεως τῶν εἰκόνων, ἐνῶ ὁ κόσμος συνωθεῖτο καὶ ἠγωνία προσπαθῶν νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ, δύο τραμποῦκοι διερχόμενοι ἐξώθεν οἰνοβαρεῖς καὶ βαδίζοντες περιπλέγδην, ἔψαλλον ἀποβλέποντες πρὸς αὐτὴν τὸ γνωστὸν λαϊκὸν τραγοῦδι :

*Ἦθελα νάρθῶ τὸ βράδυ,
Σίνα-ρά, Σίνα-ρά ! !...*

Καὶ ἐν ἐφετεινὸν σύντομον δείγμα, ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις, τῆς πάντοτε τόσῳ πρωτοτύπου καὶ πλουσίας ἀγιοβασιλεζάντικης ποιήσεως :

*« Τοῦ πολέμου ἡμέρ' ἀναλαμβάνει
Πόλεμον κράζοντ' βουνὰ καὶ κάμποι.
Πόλεμον θέλει ὅλη ἡ γαῖα
Ὅπλα φωνάζει ὅλη ἡ γῆς.
Ἐμπρὸς λέγουσ' τὰ δένδρα καὶ δάση
Τὸ μᾶρς φωνάζοντ' ἐρημίαι καὶ ἄλση.
Ἐμπρὸς πηγαίνειτε παῖδες Ἑλλήνων
Σὰς κράζει ἡ δόξα τῶν ἀρχαίων ἐκείνων.
Κ' ἐλευθεροῦτε ὁμοεθρεῖς
Ὅπως παιδεύοντ' Τούρκ' ἀγενεῖς.
Κ' ἐγὼ ἀγγελίας εἰς ὅλους κομίζω
Μὲ νέας ιδέας τὴν πόλιν φωτίζω.
Νέους χειμῶνας θὰ ὑποφέρω
Νέους θεσμοὺς ἀσφαλῶς γὰρ νὰ φέρω.
Ἐτη πολλὰ καὶ καλὰ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος
Σὰς εὖχετ' ὁ διατομεὺς θεσμῶν καὶ Ἑλικῶνος.»*

Ἀξενίσεις

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΛΑΝΗΣ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Εἰσαγγελλῶν).

Ὁ εἰσαγγελλεύς. Εἶχον δίκαιον οἱ συναξαρισταὶ τάξαντες ἔφορον καὶ προστάτιδα τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, *Μελάνην τὴν ὁσίαν*.

Ὅτε ἤμην θαμῶν τῶν σχολικῶν θρανίων καὶ σχέσεις ἀθεμίτους μετὰ τῆς μελάνης μόνον οἱ τρεῖς ἐκ τῶν δακτύλων μου εἶχον ἀπροσέκτως ἐν αὐτῇ ἐμβαπτόμενοι ἢ καὶ ἡ γλῶσσά μου αὐτὴ λαίμαργως ἀπαλείφουσα σταγόνα τινὰ πεσοῦσαν ἐκ τῆς ῥινὸς τῆς συναγχωμένης γραφίδος μου καὶ στιγματίζουσαν τὸν ἄθῳον χάρτην τοῦ μαθητικοῦ τετραδίου μου, τότε δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσω τί κακὸν ἔκαμην ἢ κατηγορουμένη καὶ συρίζει μαίνεται καὶ κραυγάζει ὁ κόσμος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς τῆς, ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν χειροτέραν πριμαδόνα ἥτις ἀπὸ καταβολῆς τῶν παρλισιῶν θεάτρων ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας τῆς τὸ Ἄστυ . . . τῆς Παλλάδος.

Ἀλλ' ὅτε ἐμεγάλωσα, καὶ μάλιστα ὅτε οἱ ἄλλοτε μελανοφοροῦντες ἐνεκὲν αὐτῆς δάκτυλοί μου, ζύοντες θωπευτικῶς τὴν κεφαλὴν μου, ἵνα τὴν πείσωσι νὰ κατεβάσῃ καμμίαν ιδέαν ἐμάνθανον ὅτι αἱ τρίχες μου ἐκεῖ ἐπάνω ἤρχισαν νὰ ἐκτελῶσι γυμνάσια ἀραιᾶς τάξεως, ἢ ὅτε ἀνεγίνωσκον γλωσσολογικὰς μελέτας, τότε ἤρχισα νὰ πείθωμαι ὅτι ἡ κατηγορουμένη εἶνε ἀξία ὅλης τῆς ἀποδοκιμασίας καὶ ὅλων τῶν βασάνων, ἅτινα ὑφίσταται κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς, διότι γίνεται καθ' ἐκάστην ὄργανον τόσων ἐγκλημάτων, μὴ ἐξαιρουμένων ἐννοεῖται τῶν ἐγκλημάτων τοῦ τύπου ἐν οἷς ὑπάγεται καὶ τὸ παρόν.

Ὅλα τὰ ἐγκλήματα, κύριοι δικασταί, ἐξ αὐτῆς πηγάζουσιν, ἢ Ἀχερουσία λίμνη δὲν ἐγένετο ποτὲ αἰτία τόσων στεναγμῶν ὅσων αὐτῇ. Ὅλα τὰ κοινωνικά, τὰ πολιτικά καὶ ἰδίᾳ τὰ φιλολογικὰ ἐγκλήματα, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ φίλου μου. . .

— Σιωπὴ !

ἐξ αὐτῆς προέρχονται. Προσκαλῶ ὡς μάρτυρας ὅλους τοὺς γράφοντας καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς ἐφημερίδας, τὰ περιοδικὰ καὶ τὰ βιβλία.

Ἐπειδὴ δέ, κύριοι δικασταί, οὐδὲν ὑπάρχει φρικωδέστερον δηλητήριον ἀπὸ ἐκεῖνο δι' οὗ γράφει ὁ λογίος τὰς ἀνοησίας του, ὁ διδάσκαλος τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἐξαιρέσεις των, ὁ δικηγόρος τὰ ἔξοδα, ὁ ἰατρός τὰς συνταγὰς καὶ ὁ ἔμπορος τὰ βερσεδέδια καὶ τοὺς λογαριασμοὺς σας.

Ἐπειδὴ ἡ ὁσία Μελάνη παρέχει εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τὸ δηλητήριον τοῦτο πρὸς αὐξήσιν τῶν συγγραμμάτων καὶ ἐλάττωσιν τῶν μυελῶν,

Διὰ ταῦτα καὶ ὅσα ἐλησμόνησα, ἐξαιτοῦμαι νὰ καταδικασθῇ ἡ κατηγορουμένη εἰς ἀειφυγίαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ νὰ καῶσιν ὅλα τὰ σώματα τῶν ἐγκλημάτων τῆς μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ σημερινοῦ Ἄστεος.

Ὁ πρόεδρος. — Κατηγορουμένη ἐγέρθητι. Πῶς ὀνομάζεσαι ; — Μελάνη ἡ ὁσία.

— Ποῦ κατοικεῖς ;

— Ἐν τοῖς μελανοδοχείοις.

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι ;

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς. Εἰς τὰ τοιαῦτα τὸ μνημονικὸν τοῦ φύλου μου εἶνε ὀλίγον ἀσθενές. Ὑποθέτω ὅτι εἶμαι χιλίων ἐτῶν ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὀνόματός μου παραγομένου ἐκ τῶν γαλλικῶν λέξεων mille an. . . .

Οἱ δικασταί. Εἰς θάνατον ! εἰς θάνατον !